

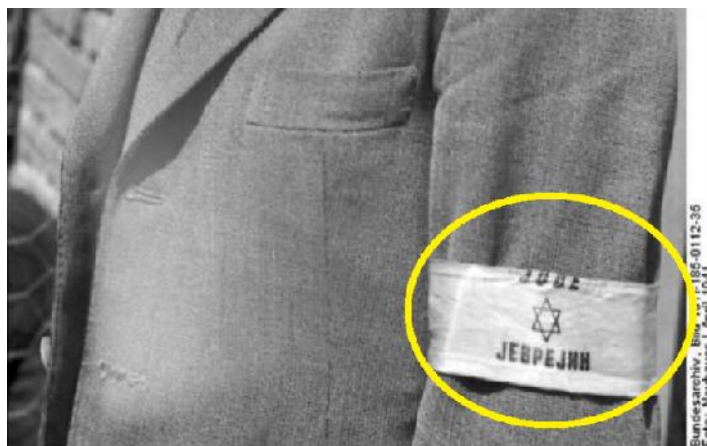
<http://krugovaldomovina.info/tko-je-veci-fasista-srbijanac-ili-hrvat/>

KD krugoval

TKO JE VEĆI FAŠISTA: SRBIJANAC ILI HRVAT?

(za obnovu sje anja prave istine o fašizmu i tko je odgovorniji za obnovu fašizma!)

3.studeni 2017



Ni jedan Srbijanac ne želi priznati krivnju za totalno istrebljenje Židova (Jevreja) u Srbiji. Ni dan-danas još ne, oni radije rehabilitiraju fašisti ko- etni ke vojskovo e, nose fašisti ko- etni ka obilježja, zastave, simbole, .. a bune se zbog svega Hrvatskoga nazivaju i svaki Hrvatski simbol Ustaškim. I još ima politi ara u Hrvatskoj koji bi zabranili i zatvarali sve nas Hrvate koji volimo Hrvatsku. Tako IDS, PSG i još neke stranke prijete prijavom Hrvatske zbog isticanja fašisti kih simbola Europskom Vije u, zgražaju se zbog toga zaboravljaju i da su komunisti ti protiv kojih se Hrvatska treba boriti, zabraniti njihov rad i maknuti ih sve iz politi kog života Hrvatske. Tu ne zaboravimo i injenicu da preko 300 Hrvata ima priznanje „Pravednik me u narodima“, i ne zaboravimo da su komunisti ki edo-fašisti preobukli svoje fašisti ke uniforme u partizanski i izvršili genocid nad preko 1 milijun nedužnih Hrvata, nekoliko milijuna Hrvata je protjerano iz Hrvatske i da te fašiste moramo mi kazniti.

Evo nešto od injenica iz prošlosti i istinite povijesti, one koji Srbijanci uporno žele zataškati:



Progon beogradskih Židova, koji su do tog trenutka bili važan i utjecajan dio gradske zajednice, po eo je im su Nijemci stigli sredinom travnja 1941. godine.



13. svibnja je naredeno da se izvrši njihova registracija na nivou Beograda, da bi potom 29. travnja bilo naredeno da se popišu svi Židovi i Cigani koji žive u Srbiji (onome što je od nje ostalo), a tom prilikom im je i zabranjena upotreba javnog prijevoza, morali su nositi žutu traku oko ruke, i bio im je ograničen pristup hrani; konačno je 30. travnja donijeta Zakonska odredba od rasnoj pripadnosti.

Uništenje srpskih i beogradskih Židova odigralo se u dvije odvojene faze. Između srpnja i studenog 1941. pobijeni su skoro svi židovski muškarci, u sklopu općeg pokolja zbog partizansko-etničkog ustanka (tada su ove dvije grupe još uvijek djelovale zajedno)



Sljedeća faza, provedena između prosinca 1941. i svibnja 1942, odnosila se prvo na zatvaranje židovskih žena i deca na Sajmištu a potom i na njihovo ubijanje plinom u posebnim kamionima koje su beograđani prozvali dušegupkama.

To je bio kamion tipa „Zaurer“ od pet tona koji je mogao primiti 50 žrtava. Žrtve su prevožene kamionima do **Jajinaca** gdje su bile vešiskopane rake. Pomoću ovih kamiona-ubojica u periodu od početka travnja do kraja svibnja 1942. ugušeno je **oko 8.000 Židova i 500 partizana u Beogradu**. Žrtve su uzimane iz koncentracionih logora Sajmište i Banjica.

Žrtve su gušene u hermetički zatvorenoj unutrašnjosti kamiona tako što bi se ispušni plinovi (ugljični monoksid) provodili u nju.

General SS-a Harald Turner, šef Upravnog stožera vojnog zapovjednika Srbije, koji je poslije rata biti osuđen i obješen u Beogradu, napisao je u pismu Himmlerovom šefu kabineta Karlu Volfu od 11. travnja 1942. godine, da očekuje da će oistiti logor za dva do četiri tjedna, uz pomoć „kamiona za dezinfekciju“.

Broj ubijenih Židova na Sajmištu se kretao između 7-10.000. Od ukupno 16.000 (oko 1.200 u samom Beogradu) koliko ih je živjelo na teritoriji ondašnje umanjene Srbije, preživjelo je tek oko tisuću i pol.

Vlasti i snage Milana Nedića i „sive eminencije“ Dimitrija Ljotića, odigrale su bitnu ulogu u lovu i hvatanju Židova.

Bez njihove pomoći, zapovjednik Gestapoa za Srbiju, Emanuel Šefer, nikada ne bi mogao poslati onu zloglasnu **depešu u Berlin svibnja 1942. godine koja je kratko glasila: „Serbien ist Judenfrei“**. Srbija je ista od Židova. A pomenuti Harald Turner je istovremeno objavio sljedeće: „Srbija je jedina država u kojoj su židovsko i cigansko pitanje riješeno“.